

U S T A W A

z dnia

o timeshare ^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i tryb zawierania między przedsiębiorcą a konsumentem:

- 1) umów timeshare;
- 2) umów o długoterminowy produkt wakacyjny;
- 3) umów pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego;
- 4) umów o uczestnictwo w systemie wymiany.

2. Ustawa określa także zasady ochrony konsumentów, z którymi przedsiębiorcy zawierają umowy, o których mowa w ust. 1, prawa i obowiązki przedsiębiorcy i konsumenta będących stronami takich umów oraz skutki odstąpienia przez konsumenta od takich umów.

Art. 2. 1. Przez umowę timeshare rozumie się umowę, na podstawie której konsument, za wynagrodzeniem, nabywa prawo do korzystania, w okresach wskazanych w umowie, z co najmniej jednego miejsca zakwaterowania, zawartą na okres dłuższy niż jeden rok.

2. Okres, na jaki została zawarta umowa, ustala się z uwzględnieniem postanowień umowy umożliwiających jej przedłużenie w sposób wyraźny lub dorozumiany, oraz faktycznie dokonanych uzgodnień między stronami co do możliwości dalszego korzystania przez konsumenta z miejsca zakwaterowania.

Art. 3. 1. Przez umowę o długoterminowy produkt wakacyjny rozumie się umowę, na podstawie której konsument, za wynagrodzeniem, nabywa prawo do otrzymywania rabatów, zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem, zawartą na okres dłuższy niż jeden rok. Umowa może także przewidywać prawo konsumenta do nabycia usług związanych z podróżą, w szczególności prawo do skorzystania z miejsca zakwaterowania, prawo do nabycia usług transportowych lub do nabycia innych usług.

2. Nie stanowi umowy o długoterminowy produkt wakacyjny umowa, w której głównym świadczeniem przedsiębiorcy nie jest udzielanie konsumentowi zniżek, rabatów lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem.

3. Do określenia okresu, na jaki umowa została zawarta, przepis art. 2 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 4. Przez umowę pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego rozumie się umowę, na podstawie której przedsiębiorca zobowiązuje się, za wynagrodzeniem, do wykonywania czynności prawnych lub czynności faktycznych zmierzających do nabycia lub zbycia przez konsumenta praw z umowy timeshare lub z umowy o długoterminowy produkt wakacyjny.

Art. 5. Przez umowę o uczestnictwo w systemie wymiany rozumie się umowę, na podstawie której przedsiębiorca, za wynagrodzeniem, przyznaje konsumentowi dostęp do systemu wymiany, w ramach którego konsument uzyskuje prawo do korzystania z miejsca zakwaterowania lub prawo do nabycia innych usług świadczonych przez przedsiębiorcę, w zamian za umożliwienie innym konsumentom korzystania z miejsca zakwaterowania będącego przedmiotem jego umowy timeshare.

Art. 6. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) kodeks dobrych praktyk – kodeks dobrych praktyk w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206);

- 2) konsument – konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾);
- 3) miejsce zakwaterowania – miejsce noclegowe, w szczególności budynek, mieszkanie, pokój lub inne pomieszczenie mieszkalne, w tym znajdujące się na statkach pasażerskich, innych jednostkach pływających, w przyczepach samochodowych, domkach turystycznych lub innych obiektach stałych;
- 4) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 5) trwałe nośnik informacji – materiał lub urządzenie służące do przechowywania i odczytywania informacji przekazywanych konsumentowi w związku z umową timeshare, umową o długoterminowy produkt wakacyjny, umową pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umową o uczestnictwo w systemie wymiany, przez czas odpowiedni do celów, jakim informacje te służą oraz pozwalające na odtworzenie tych informacji w niezmienionej postaci;
- 6) umowy powiązane – zawarte przez konsumenta z przedsiębiorcą, z którym zawarł on umowę timeshare lub umowę o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy o świadczenie usług związanych odpowiednio z umową timeshare lub z umową o długoterminowy produkt wakacyjny; usługi w ramach umów powiązanych mogą być świadczone przez przedsiębiorcę lub przez osobę trzecią na podstawie porozumienia z przedsiębiorcą.

Art. 7. Postanowienia umów pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, zwanych dalej „umowami pośrednictwa w odsprzedaży”, umów timeshare, umów o długoterminowy produkt wakacyjny, umów o uczestnictwo w systemie wymiany oraz umów powiązanych, mniej korzystne dla konsumentów niż postanowienia ustawy są nieważne; zamiast nich stosuje się przepisy ustawy.

Art. 8. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 2

Obowiązki informacyjne przedsiębiorcy

Art. 9. Przed zawarciem umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany przedsiębiorca jest obowiązany przekazać konsumentowi szczegółowe informacje dotyczące takiej umowy, w zakresie określonym w standardowych formularzach informacyjnych, których wzory określają odpowiednio załączniki nr 1 – 4 do ustawy.

Art. 10. 1. Informacje, o których mowa w art. 9:

- 1) dotyczące umowy timeshare – przedsiębiorca przekazuje na standardowym formularzu informacyjnym, którego wzór określa załącznik nr 1 do ustawy;
- 2) dotyczące umowy o długoterminowy produkt wakacyjny – przedsiębiorca przekazuje na standardowym formularzu informacyjnym, którego wzór określa załącznik nr 2 do ustawy;
- 3) dotyczące umowy pośrednictwa w odsprzedaży – przedsiębiorca przekazuje na standardowym formularzu informacyjnym, którego wzór określa załącznik nr 3 do ustawy;
- 4) dotyczące umowy o uczestnictwo w systemie wymiany – przedsiębiorca przekazuje na standardowym formularzu informacyjnym, którego wzór określa załącznik nr 4 do ustawy.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany przekazać konsumentowi informacje, o których mowa w art. 9, w odpowiednim czasie, umożliwiającym zapoznanie się z ich treścią przed zawarciem umowy.

3. Oferta zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany powinna zawierać informacje, o których mowa w art. 9.

4. Informacje, o których mowa w art. 9, przedsiębiorca przekazuje nieodpłatnie, w sposób jasny i zrozumiały, na piśmie lub na innym trwałym nośniku informacji.

5. Informacje, o których mowa w art. 9, powinny być sporządzone, zgodnie z wyborem konsumenta, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym ma on miejsce zamieszkania lub którego jest obywatelem. Jeżeli w państwie tym obowiązuje więcej niż jeden język urzędowy, informacje powinny być sporządzone w jednym z tych języków, wybranym przez konsumenta. Informacje nie mogą być sporządzone w języku niebędącym językiem urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 11. 1. Wszelkie zmiany informacji, o których mowa w art. 9, mogą być dokonywane wyłącznie za zgodą konsumenta bądź w przypadku działania siły wyższej. Zgoda konsumenta na dokonanie zmian nie może być dorozumiana.

2. O zmianach w przekazanych konsumentowi informacjach przedsiębiorca informuje konsumenta na piśmie lub na innym trwałym nośniku informacji. Przepis art. 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. Przed zawarciem umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany przedsiębiorca, w sposób jasny i zrozumiały, zwraca konsumentowi uwagę na:

- 1) prawo i termin odstąpienia od umowy zgodnie z art. 24 i 25;
- 2) zakaz żądania lub przyjmowania od konsumenta świadczeń, określony w art. 34.

Art. 13. Przedsiębiorca, który przed zawarciem umowy nie przekazał konsumentowi wszystkich wymaganych zgodnie z art. 9 informacji, jest obowiązany przekazać je konsumentowi po jej zawarciu.

Art. 14. Jeżeli konsument zawiera z przedsiębiorcą umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, do umowy przedwstępnej przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Reklama i promocja

Art. 15. 1. W reklamach dotyczących timeshare, długoterminowego produktu wakacyjnego, pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub dotyczących uczestnictwa w systemie wymiany, przedsiębiorca jest obowiązany informować o miejscu i sposobie otrzymania informacji, o których mowa w art. 9.

2. Przedsiębiorca, który podczas spotkań, w szczególności organizowanych poza lokalem przedsiębiorstwa, przekazuje konsumentowi informacje handlowe dotyczące timeshare, długoterminowego produktu wakacyjnego, pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub dotyczące uczestnictwa w systemie wymiany, albo który na spotkaniach składa konsumentom oferty zawarcia umów timeshare, umów o długoterminowy produkt wakacyjny, umów pośrednictwa w odsprzedaży, lub umów o uczestnictwo w systemie wymiany, jest obowiązany w zaproszeniach na spotkania jednoznacznie wskazać na ich handlowy cel i charakter. Przedsiębiorca zapewnia dostęp do informacji, o których mowa w art. 9, przez cały czas trwania takich spotkań.

3. Zawieranie umów timeshare lub umów o długoterminowy produkt wakacyjny nie może być przez przedsiębiorcę przedstawiane jako środek służący do stałego uzyskiwania korzyści materialnych oraz pomnażania majątku.

Rozdział 4

Zawarcie umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowy o uczestnictwo w systemie wymiany

Art. 16. 1. Umowa timeshare, umowa o długoterminowy produkt wakacyjny, umowa pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowa o uczestnictwo w systemie wymiany powinny być zawarte w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi.

3. Umowa powinna być sporządzona, zgodnie z wyborem konsumenta, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym ma on miejsce zamieszkania lub którego jest obywatelem. Jeżeli w państwie tym obowiązuje więcej niż jeden język urzędowy, umowę sporządza się w jednym z tych języków, wybranym przez konsumenta. Umowa nie może być sporządzona w języku niebędącym językiem urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 17. 1. Umowa timeshare, umowa o długoterminowy produkt wakacyjny, umowa pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowa o uczestnictwo w systemie wymiany powinny określać:

- 1) imię, nazwisko i adres konsumenta;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) przedsiębiorcy, oraz adres jego miejsca zamieszkania lub adres jego siedziby;
- 3) prawo i termin odstąpienia przez konsumenta od umowy zgodnie z art. 24 i 25;
- 4) zakaz żądania lub przyjmowania od konsumenta świadczeń, o którym mowa w art. 34;
- 5) miejsce i datę zawarcia umowy.

2. Postanowienia umowy, o których mowa w ust. 1 w pkt 3 i 4, powinny być przez konsumenta odrębnie podpisane.

Art. 18. 1. Informacje, o których mowa w art. 9, stanowią integralną część umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowy o uczestnictwo w systemie wymiany. W przypadku gdy po przekazaniu konsumentowi tych informacji przedsiębiorca, zgodnie z art. 11, dokonał w nich zmian, zaznacza on w umowie, które informacje i w jaki sposób zostały przez niego zmienione.

2. Do umów, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza standardowy formularz odstąpienia od umowy, którego wzór określa załącznik nr 5 do ustawy. Przedsiębiorca podaje w formularzu swoje imię i nazwisko lub nazwę (firmę) oraz adres (siedzibę).

Art. 19. Jeżeli konsument zawiera z przedsiębiorcą umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, do umowy przedwstępnej przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Przepisy szczególne dla umowy o długoterminowy produkt wakacyjny

Art. 20. 1. Wynagrodzenie należne przedsiębiorcy na podstawie umowy o długoterminowy produkt wakacyjny konsument uiszcza w rocznych, równych ratach.

2. Umowa o długoterminowy produkt wakacyjny może przewidywać prawo do dokonania, nie wcześniej niż po upływie roku od dnia zawarcia umowy, waloryzacji rat, w celu utrzymania ich realnej wartości.

Art. 21. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany wezwać konsumenta, na piśmie lub na innym trwałym nośniku informacji, co najmniej na 14 dni przed ustalonym terminem płatności, do zapłaty każdej kolejnej raty.

2. Konsument, którego nie wezwano do zapłaty zgodnie z ust. 1, do czasu otrzymania wezwania jest zwolniony z obowiązku uiszczania kolejnych rat; zachowuje jednak uprawnienia nabyte na podstawie umowy. Po upływie 30 dni od dnia, w którym powinien otrzymać wezwanie do zapłaty, może on wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym.

3. Konsument nie odpowiada za szkodę spowodowaną wypowiedzeniem umowy zgodnie z ust. 2.

4. Umowa nie może nakładać na konsumenta, na wypadek jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 2, obowiązków, które ograniczałyby prawo do takiego jej wypowiedzenia.

Art. 22. 1. Konsument może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w art. 21.

2. W przypadku gdy wezwanie, o którym mowa w art. 21, dotyczy zapłaty pierwszej należnej przedsiębiorcy raty, konsumentowi nie przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy zgodnie z ust. 1.

3. Konsument nie odpowiada za szkodę spowodowaną wypowiedzeniem umowy zgodnie z ust. 1.

4. Umowa nie może nakładać na konsumenta, na wypadek jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 1, obowiązków, które ograniczałyby prawo do takiego jej wypowiedzenia.

Rozdział 6

Przepisy szczególne dla umowy timeshare

Art. 23. 1. Prawo konsumenta z umowy timeshare może mieć postać prawa osobistego, w tym wierzytelności, albo użytkowania.

2. W przypadku gdy prawo konsumenta z umowy timeshare ma postać użytkowania, do użytkowania takiego nie stosuje się przepisów art. 254, 255, 259, 260 i 266 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

3. Prawo konsumenta z umowy timeshare mające postać prawa osobistego, w tym wierzytelności, może zostać ujawnione w księdze wieczystej.

Rozdział 7

Odstąpienie od umowy przez konsumenta

Art. 24. 1. Konsument ma prawo do odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, bez podania przyczyny, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia lub od dnia jej otrzymania, jeżeli dzień ten następuje po dniu jej zawarcia.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu:
  - 1) o jeden rok – w przypadku gdy w dniu jej zawarcia lub otrzymania przedsiębiorca nie przekazał konsumentowi, na piśmie lub innym trwałym nośniku informacji, standardowego formularza odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 18 ust. 2;
  - 2) o trzy miesiące – w przypadku gdy w dniu jej zawarcia lub otrzymania przedsiębiorca nie przekazał konsumentowi, na piśmie lub innym trwałym nośniku informacji, w sposób określony w art. 10 ust. 1, wszystkich informacji wymaganych zgodnie z art. 9.
3. W przypadku gdy przedsiębiorca przekazał konsumentowi:
  - 1) przed upływem jednego roku od dnia zawarcia lub otrzymania umowy, na piśmie lub innym trwałym nośniku informacji, standardowy formularz odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 18 ust. 2 – termin odstąpienia od umowy upływa po 14 dniach od dnia jego otrzymania przez konsumenta;
  - 2) przed upływem trzech miesięcy od dnia zawarcia lub otrzymania umowy, na piśmie lub innym trwałym nośniku informacji, w sposób określony w art. 10 ust. 1, wszystkie

informacje wymagane zgodnie z art. 9 – termin odstąpienia od umowy upływa po 14 dniach od dnia otrzymania tych informacji przez konsumenta.

Art. 25. W przypadku jednoczesnego zawarcia przez konsumenta z tym samym przedsiębiorcą umowy timeshare i umowy o uczestnictwo w systemie wymiany:

- 1) termin odstąpienia zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 od umowy o uczestnictwo w systemie wymiany rozpoczyna się w dniu otrzymania przez konsumenta umowy timeshare;
- 2) przy ustalaniu terminu odstąpienia od umowy o uczestnictwo w systemie wymiany zgodnie z art. 24 ust. 3:
  - a) okres jednego roku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 pkt 1, liczy się od dnia otrzymania umowy timeshare,
  - b) okres trzech miesięcy, o którym mowa w art. 24 ust. 3 pkt 2, liczy się od dnia otrzymania umowy timeshare.

Art. 26. Upływ terminu do odstąpienia przez konsumenta od umowy nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku, o którym mowa w art. 13.

Art. 27. 1. Odstąpienie od umowy następuje przez złożenie przedsiębiorcy, na piśmie lub innym trwałym nośniku informacji, oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

2. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy konsument może złożyć na formularzu, o którym mowa w art. 18 ust. 2.

3. Dla zachowania terminu odstąpienia od umowy wystarczające jest wysłanie oświadczenia o odstąpieniu przed jego upływem.

Art. 28. 1. W razie skorzystania przez konsumenta z prawa do odstąpienia od umowy, umowa uważana jest za niezawartą.

2. Konsument nie ponosi żadnych kosztów związanych z odstąpieniem od umowy. Konsument w szczególności nie jest obowiązany do zapłaty wynagrodzenia za usługi wykonane przez przedsiębiorcę przed odstąpieniem od umowy

ani do zwrotu korzyści, które przedsiębiorca mógłby uzyskać, gdyby konsument od umowy nie odstąpił.

Art. 29. 1. Odstąpienie od umowy timeshare lub od umowy o długoterminowy produkt wakacyjny jest skuteczne także wobec umów powiązanych.

2. Do odstąpienia od umów powiązanych zgodnie z ust. 1 przepis art. 28 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. 1. Jeżeli konsument uiszcza przedsiębiorcy wynagrodzenie z wykorzystaniem, w całości lub w części, kredytu lub pożyczki udzielonych przez przedsiębiorcę albo przez osobę trzecią na podstawie porozumienia z przedsiębiorcą, odstąpienie przez konsumenta od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub od umowy o uczestnictwo w systemie wymiany jest skuteczne także wobec umowy kredytu lub pożyczki.

2. Do odstąpienia od umowy kredytu lub pożyczki zgodnie z ust. 1 przepis art. 28 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Umowy pośrednictwa w odsprzedaży oraz umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, dotyczące praw konsumenta z umowy timeshare lub praw konsumenta z umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, niebędące umowami powiązаныmi, zawarte przez konsumenta, rozwiązują się wskutek odstąpienia od umowy timeshare lub od umowy o długoterminowy produkt wakacyjny.

2. Konsument jest obowiązany niezwłocznie poinformować przedsiębiorcę, z którym miał zawarte, niebędące umowami powiązаныmi umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, o odstąpieniu od umowy timeshare lub od umowy o długoterminowy produkt wakacyjny. W przypadku niewykonania tego obowiązku konsument jest obowiązany do naprawienia wynikłej stąd szkody.

3. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2:

- 1) zwalnia konsumenta z obowiązku zapłaty wynagrodzenia przedsiębiorcy, z którym miał on zawartą umowę pośrednictwa w odsprzedaży;

- 2) uprawnia konsumenta do otrzymania od przedsiębiorcy, z którym miał on zawartą umowę o uczestnictwo w systemie wymiany, zwrotu zapłaconego mu wynagrodzenia; wynagrodzenie przedsiębiorca zwraca w kwocie pomniejszonej o wartość spełnionych na rzecz konsumenta świadczeń, z uwzględnieniem okresu, na jaki umowa została zawarta.

Art. 32. Jeżeli konsument zawiera z przedsiębiorcą umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, do umowy przedwstępnej przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Obowiązek konsumenta w przypadku zbycia praw z umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny

Art. 33. 1. Konsument jest obowiązany do poinformowania przedsiębiorcy, z którym zawarł umowę timeshare lub umowę o długoterminowy produkt wakacyjny, o zbyciu na rzecz innych konsumentów praw z takich umów, wskazując osoby nabywające te prawa. W przypadku niewykonania tego obowiązku konsument jest obowiązany do naprawienia wynikłej stąd szkody.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zbycie praw, o których mowa w ust. 1, następuje w związku z umową pośrednictwa w odsprzedaży, będącej umową powiazaną.

Rozdział 9

Zakaz żądania lub przyjmowania od konsumenta świadczeń określonych w umowie

Art. 34. Zakazane jest:

- 1) żądanie lub przyjmowanie od konsumenta jakichkolwiek świadczeń określonych w umowie timeshare, umowie o długoterminowy produkt wakacyjny lub umowie o uczestnictwo w systemie wymiany, przed upływem terminu do odstąpienia od umowy;
- 2) żądanie lub przyjmowanie od konsumenta jakichkolwiek świadczeń określonych w umowie pośrednictwa w odsprzedaży, przed:
  - a) doprowadzeniem do nabycia lub zbycia przez konsumenta praw z umowy timeshare lub z umowy o długoterminowy produkt wakacyjny lub
  - b) rozwiązaniem umowy.

Art. 35. Jeżeli konsument zawiera z przedsiębiorcą umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, zakazane jest żądanie lub przyjmowanie od konsumenta jakichkolwiek świadczeń określonych w umowie przedwstępnej przed upływem terminu do odstąpienia od umowy przedwstępnej.

Art. 36. Za żądanie lub przyjmowanie świadczeń, o którym mowa w art. 34 i 35, uznaje się w szczególności żądanie lub przyjmowanie od konsumenta:

- 1) zaliczek;
- 2) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 3) blokady rachunku bankowego;
- 4) pisemnego oświadczenia o uznaniu długu.

Rozdział 10

Odpowiedzialność przedsiębiorcy za wadliwość przedmiotu świadczenia

Art. 37. 1. Przedsiębiorca będący stroną umowy timeshare jest obowiązany utrzymywać miejsce zakwaterowania oraz inne obiekty udostępniane konsumentowi na podstawie tej umowy w stanie przydatnym do umówionego użytku przez cały czas trwania umowy.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do dokonywania napraw i innych nakładów koniecznych do utrzymania miejsca zakwaterowania oraz innych obiektów udostępnianych konsumentowi na podstawie umowy timeshare w stanie przydatnym do umówionego użytku.

3. Miejsce zakwaterowania oraz inne obiekty udostępniane konsumentowi uznaje się za przydatne do umówionego użytku, jeżeli są one zgodne z opisem zawartym w umowie. Nieudostępnienie konsumentowi wszystkich obiektów oraz usług, do których miał on uzyskać dostęp, oznacza brak przydatności do umówionego użytku.

Art. 38. Jeżeli umowa timeshare nie stanowi inaczej, konsument nie jest obowiązany do ponoszenia nakładów na miejsce zakwaterowania oraz na inne obiekty udostępniane mu na podstawie tej umowy.

Art. 39. Jeżeli w czasie trwania umowy timeshare miejsce zakwaterowania lub inne obiekty udostępniane konsumentowi na podstawie tej umowy wymagają napraw, bez których nie są one przydatne do umówionego użytku, a które zgodnie z umową nie obciążają konsumenta, konsument może wyznaczyć przedsiębiorcy odpowiedni termin do wykonania napraw. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu konsument może dokonać koniecznych napraw na koszt przedsiębiorcy.

Art. 40. 1. Jeżeli miejsce zakwaterowania lub inne obiekty udostępniane konsumentowi na podstawie umowy timeshare mają wady, które ograniczają ich

przydatność do umówionego użytku, konsument może żądać odpowiedniego obniżenia wynagrodzenia za czas trwania wad.

2. Jeżeli miejsce zakwaterowania lub inne obiekty udostępniane konsumentowi na podstawie umowy timeshare w chwili wydania ich konsumentowi miały wady, które uniemożliwiają przewidziane w umowie ich używanie, albo jeżeli wady takie powstały później, a przedsiębiorca mimo otrzymanego zawiadomienia nie usunął ich w czasie odpowiednim, albo jeżeli wady usunąć się nie dadzą, konsument może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym.

3. Roszczenie o obniżenie wynagrodzenia z powodu wad, jak również uprawnienie do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym nie przysługuje konsumentowi, jeżeli w chwili zawarcia umowy wiedział o wadach.

Art. 41. Jeżeli wady miejsca zakwaterowania lub innych obiektów udostępnianych konsumentowi na podstawie umowy timeshare są tego rodzaju, że zagrażają zdrowiu konsumenta lub innych uprawnionych do korzystania z nich osób, konsument może wypowiedzieć umowę timeshare ze skutkiem natychmiastowym, chociażby w chwili zawarcia umowy wiedział o wadach.

Art. 42. Do umowy o długoterminowy produkt wakacyjny przewidującej prawo konsumenta do skorzystania z miejsca zakwaterowania lub z innych obiektów udostępnianych mu na podstawie tej umowy przepisy art. 37 – 41 stosuje się odpowiednio.

Art. 43. Konsument korzystający z miejsca zakwaterowania na podstawie umowy o uczestnictwo w systemie wymiany wstępuje w wynikające z art. 39 uprawnienia konsumenta, z którego miejsca zakwaterowania korzysta. Uprawnienia wynikające z art. 40 i 41 przysługują temu konsumentowi wobec przedsiębiorcy, z którym ma on zawartą umowę o uczestnictwo w systemie wymiany.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 44. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾) uchyla się art. 270¹.

Art. 45. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.⁴⁾) w art. 60¹:

1) § 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„§ 5. Kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa:

- 1) zawiera z konsumentem umowę timeshare, umowę o długoterminowy produkt wakacyjny, umowę pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umowę o uczestnictwo w systemie wymiany, bez zachowania właściwych wymogów, dotyczących jej treści lub formy,
- 2) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę timeshare, umowę o długoterminowy produkt wakacyjny lub umowę o uczestnictwo w systemie wymiany, świadczenia przed upływem określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy, lub świadczenie takie przed upływem tego terminu od konsumenta przyjmuje,
- 3) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, świadczenia przed rozwiązaniem umowy lub przed doprowadzeniem do nabycia lub zbycia przez konsumenta praw z umowy timeshare lub z umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, lub

świadczenie takie przed rozwiązaniem umowy lub przed doprowadzeniem do nabycia lub zbycia przez konsumenta praw z umowy timeshare lub z umowy o długoterminowy produkt wakacyjny od konsumenta przyjmuje,

- 4) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, świadczenia określonego w umowie przedwstępnej przed upływem terminu do odstąpienia od umowy przedwstępnej, lub świadczenie takie przed upływem tego terminu od konsumenta przyjmuje

– podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 6. Kto zawierając umowę timeshare w nieuczciwy sposób i sprzecznie z treścią nabywanego prawa oświadcza, że przedmiotem umowy jest własność

– podlega karze grzywny.”;

- 2) dodaje się § 8 i 9 w brzmieniu:

„§ 8. Kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, po upływie określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, nie przekazuje konsumentowi informacji wymaganych ustawą

– podlega karze grzywny.

§ 9. Karze określonej w § 8 podlega również ten, kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, po upływie określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy przedwstępnej, zobowiązującej do zawarcia umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, nie przekazuje konsumentowi informacji wymaganych ustawą.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361, z późn. zm.⁵⁾) w art. 16 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prawo z umowy timeshare w rozumieniu ustawy z dnia ... o timeshare (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 47. Do umów, na podstawie których konsument uzyskuje od przedsiębiorcy prawo do korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy uchylanej w art. 49, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 48. Do zawartych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy umów spełniających cechy umowy pośrednictwa w odsprzedaży lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, mających za przedmiot prawa wynikające z zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umów spełniających cechy umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, stosuje się przepisy niniejszej

ustawy dotyczące odpowiednio umów pośrednictwa w odsprzedaży lub umów o uczestnictwo w systemie wymiany.

Art. 49. Traci moc ustawa z dnia 13 lipca 2000 r. o ochronie nabywców prawa korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku oraz o zmianie ustaw Kodeks cywilny, Kodeks wykroczeń i ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 74, poz. 855 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959).

Art. 50. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/122/WE z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne, umów odsprzedaży oraz wymiany (Dz. Urz. UE L 33 z 3.02.2009, str. 10).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń oraz ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 85, poz. 458.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 672, Nr 152, poz. 1017 i 1018, Nr 217, poz. 1427 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 715.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 42, poz. 363, z 2004 r. Nr 172, poz. 1804, z 2008 r. Nr 116, poz. 731 oraz z 2009 r. Nr 131, poz. 1075.